

dennel egyetértenünk, „könyv szerint” elfogadjunk. Mérlegelhetjük, mit veszünk át belőle, tekintettel szervezeti környezetünk befogadó készségére. Az egyes eszközöket helyzetünkhöz illeszthetjük, sőt tökéletesíthetünk, finomíthatunk rajtuk. Ez felettébb hasznunkra válhat, hacsak nem esünk abba a hibába, hogy az alapvetően szervezés-módszertani ismereteket valamiféle dogmává merevítjük, és szemellenzősen következetes (de célját tekintve téves) alkalmazásával valójában nagyobb kárt okozunk, mint amennyi hasznát látjuk.

Ehhez persze az kell, hogy időszakonként felvetődjön bennünk a kérdés: Biztos, hogy olyan jól működünk, ahogy szeretnénk? Megengedhetjük magunknak azt a luxust, hogy esetről-esetre „rutinból” döntsünk? Biztos, hogy első hallásra remek szakmai ötletünk kivitelezhető és nem cserélhető egy jobb, gazdaságosabb, humánusabb, megvalósíthatóbb stb. alternatívára? Kellően igényesek vagyunk szervezetünk színvonalára? Korrektül ítéljük meg személyes minőségünket? Úgy vélem, ha már e kérdések felvetéséig eljutunk, vannak kilátásaink a korszerű szakmai működésre.

A tanfolyámon ismertetett elemzési és tervezési technikák mellett, hogy döntési „mankót” jelenthetnek a nehéz kérdésekben, meglátásom szerint egy kevésbé hangsúlyozott, de nem alábecsülhető haszonnal is járhatnak. A feladatok közös megoldása, az együttes elemzés igazi csoportmunka, és a résztvevők számára segít megérteni a végeredményben megformált döntés környezetét, mozgatórugóit, ezzel közelebb hozva őket ahhoz, hogy ezt a döntést őszintén elfogadják, ugyanígy tolmácsolják kollégáiknak, és ezzel a lelki viszonyulással működjenek közre megvalósításában.

Nem akartam hosszú tanfolyami ismertetőt írni, így csak benyomásaim tolmácsolására törekedtem. A tanfolyam ismeretanyagát egy rövid cikkben nem lehet összefoglalni. Aki ismeri, annak szükségtelen, aki nem ismeri, annak túlzott leegyszerűsítés lenne. A tananyag kritikai elemzése pedig meghaladja szakmai kompetenciámat. Mindenesetre úgy érzem, kiváló eszköztárt kínál a humán jellegű fejlesztésekhez. A képzés az akkreditált tanfolyamok között is szerepel, anyagának java pedig dr. Skaliczki Judit és Z Alainé dr. Kovács Éva *Minőségmenedzsment a könyvtárban* című könyvében is olvasható, melynek gyakorlati illusztrációját *Ramháb Má-*

ria adja esettanulmányával, jól használható kérdőíveivel, táblázataival.

A könyvet és a képzést ajánlom minden kedves, vezetési és szervezési ambícióval rendelkező kollégámnak, és megköszönöm a megyei könyvtáros egyesületnek, különösen dr. Szabó Imréné elnöknek a tanfolyam megszervezését.

Dr. Horváth Sándor Domonkos

Kultúrpalota könyvtárral

Átadták Balatonalmádiban az új Városi Kulturális Központ és Könyvtárat

A kultúra napjához kapcsolódóan avatóünnepség zajlott a Balaton-parti városban, melynek polgárai zsúfolásig megtöltötték az intézményt. Volt és jelenlegi belügyi politikai államtitkár (dr. Kontrát Károly és Pál Tibor), valamint régi és új polgármester (dr. Kerényi László és Pandur Ferenc) méltatta a hétszázmillió forintos beruházásból megvalósult létesítményt, amely mostantól integrált szervezetben szolgálja a népszerű üdülőhely közművelődését.

A régi Pannónia étterem megújult falai között 250 négyzetméteres nagyterem, nyolc klubszoba, vízimúzeum (300 m²), Tourinform iroda (140 m²), kávézó és étterem kapott elegáns elhelyezést.

A városi könyvtár 550 m² alapterületet tudhat magáénak, kár, hogy három részre szétszakítva.

Fábiánné Sáray Anna átveszi Pál Tibortól a belügyminisztérium ajándékát

Látogatóként a Hallgatói Információs Központban

Az utcafronton elhelyezkedő felnőtt részleg 270 m²-en világos, jól áttekinthető térrel, de mindössze huszonkét olvasói ülőhellyel és egy elavult számítógéppel próbálja kielégíteni a nyitás óta napról-napra rohamosan növekvő használói igényeket. Remény van arra, hogy az Informatikai és Hírközlési Minisztériumhoz benyújtott pályázat elnyerésével Balatonalmádi lekerülhet az internet nélküli városi könyvtárak szomorú listájáról. Az olvasóteremnek kinevezett, 70 m²-es szoba egy folyosóval odébb, a vízimúzeumhoz hasonlóan, egyelőre nem működik rendeltetés szerűen.

A gyerekek sajnos félalagsori helyre szorultak, a központi raktárral együtt. Összeköttetés csak az utcán át lehetséges. Ez különösen a raktári kérések teljesítését teszi nehezzé. Biztató azonban – s ez hosszú távra megoldhatná az elhelyezési gondokat – a korszerű, úgynevezett tömör raktár (gördülő állványok) beszerelésének ígérete.

Arra is van remény, hogy a homlokzati felirat és a megfelelő nagyságú eligazító táblák márciusra a helyükre kerülnek, megkönnyítve az eligazodást a sokfunkciójú, erősen tagolt épületben.

Kedves színfoltja, mintegy jelképes üzenete volt az avató ünnepségnek, amikor Pál Tibor államtitkár a Belügyminisztérium ajándékaént *Fabiánné Sáray Anna* könyvtárvezetőnek a nagyközönség előtt átadta *Ash Russel* A világ nagy csodái című, reprezentatív ismeretterjesztő könyvét.

Nagy sikert aratott *Koncz Erika*, a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériumának helyettes államtitkára, aki a könyvtár tulajdonbélyegzőjével ellátott Márai-kötetből olvasott fel, mellőzve a hivatalos, megszokott beszédet.

Színesítette az ünnepet *Kolti Helga* színművésznő és a *Városi Vegyeskar* szereplése. *Kuti Csaba*, a megyei közgyűlés elnöke pedig képzőművészeti tárlatot nyitott meg, már amennyire ezt a helyszínül szolgáló, zsúfolásig megtelt előcsarnok egyáltalán engedte.

A kétségtelenül meglevő, de részben orvosolható hiányosságok ellenére a látogató azzal a jóleső érzéssel fogadja az ifjú város újszülött gyermekét, hogy nem kis helyi erőfeszítéssel olyan közművelődési intézményt sikerült megvalósítani, amely szolgálhatná a város polgárait szellemi és részben testi táplálékuk megszerzésében.

Ez pedig mindenképpen nagy eredmény!

Halász Béla

A fenti, célszerűen rövid címet a következőkkel kell mindenképp előtérbe hoznunk: a Kempelen Farkas Hallgatói Információs Központba a Magyar Könyvtárosok Egyesületének Műszaki Könyvtáros Szekciójának szervezett látogatást. Ez a szekció persze nemcsak műszaki könyvtárosokat tömörít, hanem számos más területen – így pl. a természettudományos és az orvosi könyvtárakban – dolgozó könyvtárosokat is.

Sokan jöttek el, hiszen a Kempelen Farkas Hallgatói Információs Központ (rövidebb nevén: HIK) az Országos Műszaki Információs Központ és Könyvtár egykori épületében (a VIII. kerületben, a Reviczky utca 6. szám alatt) található. A népes, mintegy száz főt számláló csoportban ott voltak az OMIKK hajdani és a BME-OMIKK jelenlegi munkatársai közül is jónéhányan. Az érdeklődés persze egyaránt szólt a megújított épületnek és a benne működő intézménynek.

A HIK az Oktatási Minisztérium háttérintézményeként a magyar felsőoktatást szolgálja. A központ a látogatók számára 2003. január 3-án nyitotta meg kapuit.

A HIK felhasználója a felsőoktatási intézmények oktatója, tudományos kutatója és hallgatója, valamint az oktatásban, a tudományos kutatásban, továbbá a felsőoktatási intézmények feladatainak megvalósításában közvetlenül résztvevő foglalkoztatott lehet.

A HIK felhasználóinak regisztráltatniuk kell magukat. Az éves regisztrációs díj hallgatók esetében 920 forint; az oktatók, kutatók és a felsőoktatási intézmények más munkatársai 3200 forintot fizetnek regisztrációs díjként.

Az érvényes diákigazolvánnyal rendelkező hallgatók (egyetemisták, főiskolások) belépőkártyája maga a diákigazolvány, míg az oktatók, kutatók vagy a hazai felsőoktatás résztvevői saját HIK-kártyát kapnak.

Az egykori épületegyüttesből – mint HIK – egyelőre a Reviczky utcai szárny működik, a Múzeum utcai részben a továbbiakban (a rekonstrukció második ütemében) rendezvény- és konferenciaközpontot alakítanak ki.

A Reviczky utcában a hajdani Károlyi-palota istállóinak helyén alakították ki a büfét. Ehhez